

Ρόμπερτ Άρθουρ

Οι Τρεις
Ντετέκτιβ

Ο χαμένος θησαυρός

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE THREE INVESTIGATORS IN
THE MYSTERY OF THE VANISHING TREASURE

Από τις Εκδόσεις Random House, Inc., Νέα Υόρκη 1973

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο χαμένος θησαυρός**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Robert Arthur

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Pedro Rodríguez

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κίρα Σίνου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Έλτη Κυργιοπούλου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μαρία Αθανασοπούλου, Βάσω Βύρρα

© Franckh-Kosmos Verlags-GmbH & Co. KG, Stuttgart,
Germany, 1973, 2009

With the kind permission of the University of Michigan

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 1991

Τρίτη έκδοση: Οκτώβριος 2017

Έντυπη έκδοση ISBN 978-960-274-006-4

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2272-5

Τεπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

Ρόμπερτ Άρθουρ

Οι Τρεις
Ντετέκτιβ

Ο χαμένος θησαυρός

Μετάφραση:
Κίρα Σίνου

Περιεχόμενα

Πρόλογος	9
Πώς να κλέψεις τα κοσμήματα της σειράς «Ουράνιο Τόξο»	11
Αναστάτωση στο μουσείο	18
Ένα τηλεφώνημα από τον Άλφρεντ Χίτσκοκ	33
Κάτι στο παράθυρο.	42
Μια ιστορία για καλικάντζαρους	51
Περίεργες κουβέντες από πάνω	66
Στο παλιό κινηματοθέατρο	76
Ένας ανέλπιστος επισκέπτης	84
Το κυνήγι των καλικαντζάρων αρχίζει	95
Στη φάκα	102
Άγρια καταδίωξη.	111
Ο Πιτ σκαρφαλώνει όπως ποτέ στη ζωή του	119

Ένα σκοτεινό σχέδιο αποκαλύπτεται.	130
Ο Μπομπ ψάχνει τους φίλους του	149
Ένα ίχνος χάνεται.	160
Η απεγνωσμένη προσπάθεια	167
Αιφνιδιαστική επίθεση.	178
Επίλογος.	195

Πρόλογος

Αγαπητοί φίλοι του μυστηρίου,

Αν δεν έχετε ακούσει ακόμα για τους Τρεις Ντετέκτιβ, ήρθε η ώρα να τους γνωρίσετε και να απολαύσετε μαζί τους τις απίθανες περιπέτειές τους!

Οι Τρεις Ντετέκτιβ είναι τρία αγόρια, τρεις φίλοι που ειδικεύονται στο να ξεδιαλύνουν αλλόκοτα μυστήρια και παράξενες υποθέσεις. Αλλά ας γνωρίσουμε τον καθένα τους ξεχωριστά: Ο Τζούπιτερ Τζονς, ο εγκέφαλος της ομάδας, λατρεύει το καλό φαΐ και τα δύσκολα αινίγματα. Έχει συνεχώς τη μύτη του χωμένη σ' ένα βιβλίο, διαθέτει μνήμη ελέφαντα και μυαλό ξυράφι. Μόνο στις πολλές και διάφορες δίαιτες που δοκιμάζει τα βρίσκει σκούρα ο Τζουπ, κι οι φίλοι του δε χάνουν ευκαιρία να

τον πειράζουν. Ο Πιτ Κρένσοου είναι ψηλός, γεροδεμένος, λατρεύει τη γυμναστική και καμιά φορά δίνει την εντύπωση ότι φοβάται λίγο, λιγούλακι... Όταν όμως βρεθεί αντιμέτωπος με τον κίνδυνο, τα βγάζει πέρα παλικάρεια. Ο Μπομπ Άντριους, ο πιο μικροκαμωμένος από τους φίλους του, είναι αχτύπητος σε ό,τι έχει να κάνει με αρχεία και έρευνα, και η καρδούλα του πετάει για περιπέτειες. Δουλεύει λίγες ώρες την ημέρα στην τοπική βιβλιοθήκη, πράγμα που πολλές φορές έχει βοηθήσει τους τρεις φίλους να βγάλουν άκρη με γρίφους ακατανόητους και δυσεπίλυτους. Οι Τρεις Ντετέκτιβ συνεργάζονται θαυμάσια και αποτελούν μια δυναμική ομάδα.

Τα αγόρια ζουν στο Ρόκι Μπιτς, μια μικρή πόλη στις ακτές του Ειρηνικού Ωκεανού, κοντά στο Χόλιγουντ. Το στρατηγείο τους είναι ένα τροχόσπιτο, το οποίο έχουν τροποποιήσει κι εξοπλίσει κατάλληλα και διαθέτει ένα μικρό γραφείο, ένα εργαστήριο κι έναν φωτογραφικό σκοτεινό θάλαμο! Κανείς δεν ενοχλεί τους Τρεις Ντετέκτιβ στο στρατηγείο τους, μια και αυτό βρίσκεται... παρκαρισμένο στη «Μάντρα Ευκαιριών του Τζονς», που ανήκει στους θείους του Τζούπιτερ. Κι όταν οι τρεις φίλοι συγκεντρώνονται εκεί για να λύσουν ένα μυστήριο, οι ιδέες που τους κατεβαίνουν στο μυαλό είναι απίστευτες, πανέξυπνες, μοναδικές, αστείες κι ακόμα ακόμα... Μα όχι, πολλά είπαμε, και ξέρουμε πόσο ανυπομονείτε να διαβάσετε τα κατορθώματα των Τριών Ντετέκτιβ.

Καλή διασκέδαση!

Πώς να κλέψεις τα κοσμήματα της σειράς «Ουράνιο Τόξο»

Αναρωτιέμαι», είπε ο Τζούπιτερ Τζονς, «αν θα καταφέρναμε να κλέψουμε τα κοσμήματα της σειράς “Ουράνιο Τόξο”».

Αυτή η ερώτηση ξάφνιασε πολύ τους φίλους του. Το κολλητήρι παραλίγο να πέσει από τα χέρια του Πιτ Κρένσοου, ενώ ο Μπομπ Άντριους παράτησε το συνθετήριο που χειριζόταν εκείνη την ώρα για να τοποθετήσει τα τυπογραφικά στοιχεία στο παλιό τους πιεστήριο.

«Τι είπες;» ρώτησε ο Μπομπ κοιτάζοντας στενοχωρημένος τα στοιχεία που είχαν σκορπίσει ολόγυρα.

«Είπα ότι αναρωτιέμαι αν θα μπορούσαμε να κλέψουμε τα κοσμήματα της σειράς “Ουράνιο Τόξο”, αν δηλαδή ήμασταν κλέφτες», επανέλαβε ο Τζούπιτερ.

«Έλα όμως που δεν είμαστε», είπε πολύ αποφασιστικά ο Πιτ. «Είναι επικίνδυνο να κλέβεις κοσμήματα. Σε κυνηγούν και σε πυροβολούν. Εγώ πάντως πιστεύω στο παλιό ρητό που λέει “Η τιμή τιμή δεν έχει και χαρά στον που την έχει”».

«Συμφωνώ», απάντησε ο Τζούπιτερ, μα συνέχισε να έχει τα μάτια του κολλημένα στην εφημερίδα που διάβαζε.

Τα τρία αγόρια, που ονόμαζαν την εταιρεία τους «Οι Τρεις Ντετέκτιβ», ήταν καθισμένα στο απομονωμένο εργαστήριο του Τζούπιτερ, στη Μάντρα Ευκαιριών του Τζονς. Εδώ, στο ύπαιθρο, μα κάτω από μια στέγη ύψους δύο περίπου μέτρων που ξεκινούσε από τον ψηλό φράχτη του παλιατζιδίκου, δούλευαν ξαναφτιάχνοντας τα παλιά αντικείμενα που έφταναν στη μάντρα. Το μέρος των κερδών που τους παραχωρούσε ο θείος του Τζούπιτερ, ο Τίτος, ήταν το χαρτζιλίκι τους. Μ' αυτό πλήρωναν διάφορες πολυτέλειες, όπως το τηλέφωνο που είχαν στο στρατηγείο τους.

Τις τελευταίες μέρες στη Μάντρα Ευκαιριών είχε πολλή ηρεμία. Οι Τρεις Ντετέκτιβ δεν είχαν τίποτα να ερευνήσουν, ούτε καν να ψάξουν για κάποιο χαμένο ζωάκι. Κι έτσι δεν είχαν τίποτε άλλο να κάνουν από το να επισκευάζουν ένα ραδιοφωνάκι αντίκα που ο Πιτ είχε ανακαλύψει στην τελευταία φουρνιά που είχε φτάσει στη μάντρα.

Αυτό ίσχυε για τον Πιτ και τον Μπομπ. Γιατί ο Τζούπιτερ προτιμούσε να δουλεύει με το μυαλό παρά με τα χέρια του. Κι όταν δεν είχε ένα καλό πρόβλημα να λύ-

σει, κανένας δε μπορούσε να ξέρει τι θα βρισके για να σπαζοκεφαλιάζει.

Ο Μπομπ σήκωσε τα μάτια του από το κασελάκι με τα τυπογραφικά στοιχεία.

«Στοιχηματιζώ ότι εννοείς τα κοσμήματα στο Μουσείο Πίτερσον», είπε, καθώς θυμήθηκε το δημοσίευμα της εφημερίδας που συζητούσαν με την οικογένειά του το προηγούμενο βράδυ.

«Μουσείο Πίτερσον;» επανέλαβε ο Πιτ απορημένος. «Πού βρίσκεται αυτό το μουσείο;»

«Στην κορυφή ενός λόφου, στο Χόλιγουντ», του εξήγησε ο Μπομπ. «Πρόκειται για ένα παλιό, πελώριο αρχοντικό. Κάποτε ανήκε στον κύριο Χάιραμ Πίτερσον, έναν εκατομμυριούχο, που είχε κάνει πολλά λεφτά από τα πετρέλαια. Άφησε το σπίτι του στην πόλη σαν μουσείο ανοιχτό για το κοινό».

«Κι εκεί στεγάζεται τώρα μια έκθεση από σπάνια κοσμήματα», συμπλήρωσε ο Τζούπιτερ, «που τη χρηματοδοτεί η ιαπωνική εταιρεία κοσμημάτων Ναγκασάμι. Κάνει τον γύρο των Ηνωμένων Πολιτειών διαφημιζοντας τα καλλιεργημένα της μαργαριτάρια. Πολλά από τα αντικείμενα που παρουσιάζονται στην έκθεση είναι μαργαριταρένια ή κατασκευασμένα από μαργαριτάρια. Υπάρχουν όμως κάποια που παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Είναι τα κοσμήματα της σειράς “Ουράνιο Τόξο”. Πρόκειται για ένα σύμπλεγμα από πολύτιμους λίθους – διαμάντια, σμαράγδια, ρουμπίνια και άλλα πετράδια, έτσι τοποθετημένα που λαμποκοπούν σ’ όλα τα

χρώματα της ίριδας. Μερικά απ' αυτά είναι πελώρια, τόσο μεγάλα που κοστίζουν μόνα τους χιλιάδες δολάρια. Όλα μαζί στοιχίζουν εκατομμύρια».

«Υπάρχει και μια ζώνη», μπήκε στη μέση ο Μπομπ, «που είναι φτιαγμένη από χρυσούς κρίκους στολισμένους με τετράγωνα διαμάντια. Η εφημερίδα λέει ότι ζυγίζει γύρω στα εφτά κιλά. Ανήκε κάποτε στους αρχαίους αυτοκράτορες της Ιαπωνίας».

«Τρελάθηκες, Τζουπ;» έκανε ο Πιτ. «Κανένας δεν μπορεί να κλέψει τέτοια κοσμήματα. Βάζω στοίχημα ότι τα φυλάνε όπως μια τράπεζα».

«Κάπως καλύτερα από τις περισσότερες τράπεζες», απάντησε ο Τζούπιτερ. «Στην αίθουσα με τα κοσμήματα υπάρχουν πάντα κάμποσοι φρουροί. Μια κάμερα κλειστού κυκλώματος παρακολουθεί συνέχεια τα κοσμήματα της σειράς “Ουράνιο Τόξο”, ενώ κάποιος κάνει το ίδιο από τα κεντρικά γραφεία. Τη νύχτα αόρατες ακτίνες διασταυρώνονται μέσα στην αίθουσα προς όλες τις κατευθύνσεις. Κι αν κάποιος περάσει μέσα απ' αυτές, αρχίζει να χτυπάει αμέσως δυνατός συναγερμός.

»Τα κρύσταλλα στις προθήκες είναι ενισχυμένα με λεπτό σύρμα που συνδέεται κι αυτό με το σύστημα συναγερμού. Αν το κρύσταλλο σπάσει, ο συναγερμός χτυπάει αμέσως. Έχει δική του παροχή ρεύματος, έτσι που κι αν ακόμα μια μεγάλη καταιγίδα προκαλέσει διακοπή του ηλεκτρικού, ο συναγερμός θα συνεχίσει να δουλεύει».

«Κανένας δεν μπορεί να κλέψει αυτά τα κοσμήματα!» σχολίασε πολύ σίγουρος ο Πιτ.

«Αποτελούν όμως πρόκληση, δε συμφωνείτε;» ρώτησε ο Τζούπιτερ.

«Γιατί το βρίσκεis πρόκληση;» απόρησε ο Μπομπ. «Εμείς διαλευκαίνουμε τα εγκλήματα, δεν τα σχεδιάζουμε».

«Αυτή τη στιγμή δεν έχουμε τίποτα να διαλευκάνουμε», επισήμανε ο Τζούπιτερ. «Έλπιζα πως ο φίλος μας, ο κύριος Χίτσκοκ, θα μας ζητούσε για κάποιο ενδιαφέρον πρόβλημα. Δεν το έκανε όμως, κι ένας ντετέκτιβ πρέπει να χρησιμοποιεί αποδοτικά τον χρόνο του. Αν προσπαθήσουμε να βγάλουμε ένα συμπέρασμα, κατά πόσο είναι δυνατό να κλαπούν τα κοσμήματα της εταιρείας Ναγκασάμι, θ' αποκτήσουμε ανεκτίμητη πείρα στη διαλεύκανση ληστειών κοσμημάτων. Και θα μπορέσουμε να καταλάβουμε από ποια σκοπιά τις βλέπουν οι εγκληματίες».

«Απλώς θα χάσουμε την ώρα μας», απάντησε ο Πιτ. «Καλύτερα να κάνουμε και άλλα μαθήματα καταδύσεων, με ή χωρίς φιάλες. Έχουμε ακόμα να μάθουμε πολλά για τον χειρισμό του εξοπλισμού κατάδυσης».

«Ψηφίζω την πρόταση του Πιτ», δήλωσε ο Μπομπ, «να εξασκηθούμε στις βουτιές. Ο μπαμπάς μου υποσχέθηκε να μας πάει κατασκήνωση στη Νότια Καλιφόρνια μόλις γίνουμε καλοί βουτηχτές, κι εκεί θα μπορούμε να πιάνουμε αστακούς στα βράχια».

«Είμαστε δύο εναντίον ενός, Τζουπ», του επεσήμανε ο Πιτ. «Έχουμε την πλειοψηφία».

«Η εφημερίδα γράφει», συνέχισε ο Τζουπ, λες και

δεν τον είχε ακούσει, «ότι σήμερα στο μουσείο έχουν τη “Μέρα του Παιδιού”. Όλα τα παιδιά κάτω των δεκαοχτώ μπορούν να μπουν με μισό εισιτήριο κι όλοι οι πρόσκοποι και οι αρχηγοί τους δωρεάν. Δηλαδή πρόσκοποι, οδηγοί, λυκόπουλα και πουλιά».

«Δεν έχουμε στολές», παρατήρησε ο Πιτ «κι έτσι εμείς δεν είμαστε ανάμεσα σ’ αυτούς».

«Έχουμε όμως βγάλει κάποια παραπάνω λεφτά βοηθώντας όλη τη βδομάδα τον θείο Τίτο», του θύμισε ο Τζούπιτερ. «Πέρα απ’ αυτό, είναι η μέρα που έχω ρεπό. Είναι ιδανική ευκαιρία για να πάμε στο Χόλιγουντ και να μελετήσουμε τα κοσμήματα της σειράς “Ουράνιο Τόξο” στο Μουσείο Πίτερσον. Τουλάχιστον θα δούμε με τι μοιάζουν τα γνήσια κοσμήματα. Μπορεί κάποια μέρα να μας αναθέσουν να βρούμε κάτι παρόμοιο».

«Έχω ένα προαίσθημα ότι θα μειοψηφήσουμε», μουρμούρισε στον Πιτ ο Μπομπ.

«Έχω μια ιδέα!» φώναξε ο Πιτ δείχνοντας ξαφνικό ενδιαφέρον. «Ξέρω πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί μια τέτοια ληστεία. Τα κοσμήματα είναι πέτρες, έτσι; Τι κάνεις λοιπόν τις πέτρες;»

«Τις μελετάς στο μικροσκόπιο», απάντησε ο Τζούπιτερ.

«Σημαδεύεις μ’ αυτές τα κονσερβοκούτια», είπε ο Μπομπ.

«Σωστά», συμφώνησε ο Πιτ. «Είναι όμως και κάτι άλλο που μπορείς να τις κάνεις, φτάνει να μην είναι πολύ μεγάλες. Να τις ρίξεις με σφεντόνα. Έτσι μπορείς να

κλέψεις τα κοσμήματα. Ο ένας σπάζει τη γυάλινη προθήκη όπου βρίσκονται τα κοσμήματα. Βγάζει από την τσέπη του μια σφεντόνα και ρίχνει τα πετράδια από τ' ανοιχτό παράθυρο. Οι συνένοχοί του τα πιάνουν μ' ένα καλάθι κι έπειτα το βάζουν στα πόδια».

«Σπουδαία ιδέα!» αναφώνησε ο Μπομπ.

Ο Τζούπιτερ φάνηκε να το σκέφτεται. Ύστερα κούνησε το κεφάλι του αρνητικά.

«Το σχέδιο έχει δύο αδύνατα σημεία», είπε. «Οι συνένοχοι ίσως διαφύγουν με μερικά από τα κοσμήματα, μα είναι σίγουρο ότι τον κλέφτη θα τον πιάσουν οι φύλακες. Και υπάρχει μια άλλη ακόμα μεγαλύτερη αδυναμία», συνέχισε. «Δε γίνεται να ρίξεις τα κοσμήματα με σφεντόνα από το παράθυρο του μουσείου γιατί...»

Έκανε μια δραματική παύση.

«Γιατί, λοιπόν;» είπε ανυπόμονα ο Πιτ.

«Ναι, γιατί;» ρώτησε κι ο Μπομπ. «Εμένα μου φαίνεται καλή η ιδέα του».

«Γιατί», εξήγησε ο Τζουπ, «το Μουσείο Πίτερσον δεν έχει παράθυρα».

Αναστάωση στο μουσείο

Μια ώρα αργότερα ο Μπομπ, ο Πιτ κι ο Τζούπιτερ έφτασαν στους πρόποδες του μικρού λόφου όπου βρισκόταν το Μουσείο Πίτερσον. Ο λόφος ήταν απέναντι από το πάρκο Γκρίφιθ όπου τα παιδιά πήγαιναν συχνά εκδρομούλες για να κάνουν πικ νικ. Κάμποσα στρέμματα πράσινο γρασίδι ανηφόριζαν μαλακά προς ένα γυψομαρμάρινο πελώριο οίκημα με δύο πτέρυγες και τρούλους. Ένας στριφογυριστός διπλός δρόμος οδηγούσε στο πίσω μέρος του κι ένας άλλος κατηφόριζε λίγο πιο πέρα σε μια έξοδο.

Ιδιωτικά αμάξια και ημιφορτηγά ανέβαιναν αργά τον δρόμο προς την είσοδο. Τα τρία αγόρια ανηφόριζαν με τα πόδια, φροντίζοντας να περπατούν μακριά από τ' αυτοκίνητα. Είδαν πως το πάρκινγκ ήταν

σχεδόν γεμάτο. Κόσμος κατέφθανε συνεχώς. Υπήρχαν πολλά παιδιά και τα περισσότερα φορούσαν προσκοπικές στολές.

Ένα σωρό λυκόπουλα, με μπλε στολές και χρυσά μαντίλια στον λαιμό, έτρεχαν σαν παλαβά ολόγυρα και ο αρχηγός τους προσπαθούσε να τα μαζέψει. Οι οδηγοί, νεαρές καθωσπρέπει δεσποινίδες μαζεμένες σε ομάδες, τα παρακολουθούσαν με ύφος γεμάτο αποδοκιμασία. Είχε και πολλά ντυμένα στα καφέ και μερικούς ψηλούς προσκόπους με σακίδιο στην πλάτη και τσεκουράκι στη ζώνη τους.

«Λέω να μελετήσουμε τη διάταξη του μουσείου», είπε ο Τζούπιτερ. «Πρώτα θα εξετάσουμε το εξωτερικό του».

Πέρασαν αργά από το πίσω μέρος του κτιρίου. Ο Μπομπ πρόσεξε πως αυτό που είχε πει ο Τζούπιτερ για τα παράθυρα ήταν αλήθεια. Το κτίριο είχε κάποτε παράθυρα, αλλά εκείνα που βρίσκονταν στο ισόγειο και στις πτέρυγες με τις τρουλωτές στέγες ήταν χτισμένα. Κοίταζε με τόση προσοχή το κτίριο ώστε δεν πρόσεξε μια ομάδα από λυκόπουλα. «Ω, συγγνώμη!» έκανε καθώς έπεσε πάνω σ' ένα απ' αυτά και το έστειλε να κυλιστεί στο γρασίδι. Τ' αγοράκι σηκώθηκε βιαστικά και άτσαλα κι ένα χρυσό δόντι έλαμψε καθώς έφευγε χαμογελώντας χαρούμενα να προλάβει την ομάδα του.

«Ω!» έκανε ο Τζούπιτερ. «Κοίτα εκεί!»

«Να δω τι;» ρώτησε ο Πιτ. «Δε βλέπω τίποτα έκτος από το πίσω μέρος του κτιρίου».

«Κοίτα αυτά τα καλώδια», είπε ο Τζούπιτερ. «Τα

βλέπεις; Όλα τα ηλεκτροφόρα σύρματα έρχονται από τον στύλο σ' αυτή τη γωνία και μπαίνουν μέσα στο κτίριο συγκεντρωμένα σ' ένα καλώδιο. Κι αυτό το καλώδιο κόβεται εύκολα».

«Και ποιος έχει ανάγκη να το κόψει;» ρώτησε ο Μπομπ.

«Οι διαρρήκτες», απάντησε ο Τζούπιτερ. «Αυτό δε θα επηρεάσει φυσικά το σύστημα συναγερμού, που όπως ξέρουμε είναι ξεχωριστό. Πάντως, πρόκειται για ένα αδύνατο σημείο».

Είχαν πια τελειώσει τον γύρο του κτιρίου και πλησίαζαν την κύρια είσοδο. Μια και δε φορούσαν στολές, πλήρωσαν ο καθένας από 25 σεντς για να μπουν.

Μέσα ένας φύλακας τους είπε να πάνε προς τα δεξιά.

«Παρακαλώ, ακολουθήστε το βέλος».

Τα τρία αγόρια πέρασαν από ένα χολ και βρέθηκαν στη δεξιά πτέρυγα, σε μια μεγάλη αίθουσα με θολωτά ταβάνι, ψηλό όσο τουλάχιστον τρεις όροφοι. Γύρω από τη μισή αίθουσα υπήρχε ένα εξώστης και μια ταμπέλα επάνω του που έγραφε «Κλειστό».

Τους τοίχους στόλιζαν πολλοί μεγάλοι πίνακες με περιπλοκά σκαλισμένες κορνίζες. Οι πίνακες αποτελούσαν μέρος της μόνιμης έκθεσης του μουσείου. Οι Τρεις Ντετέκτιβ όμως δεν ενδιαφέρονταν τόσο για τους πίνακες. Είχαν έρθει να δουν τα κοσμήματα.

«Προσέξτε πώς είναι κρεμασμένοι οι πίνακες», είπε ο Τζούπιτερ την ώρα που περνούσαν αργά αργά από μπροστά τους. «Ο καθένας έχει ένα αόρατο στήριγμα που τον κρατάει πάνω στον τοίχο. Στα παλιά χρόνια κρε-

μούσαν τους πίνακες με μακριά σύρματα από τις γύψινες διακοσμήσεις κοντά στο ταβάνι. Τέτοιες έφτιαχναν την εποχή που αυτό το κτίριο ανήκε στον κύριο Πίτερσον».

Ο Πιτ κοίταξε, αλλά εκείνο που τον ενδιέφερε περισσότερο ήταν ο τρόπος με τον οποίον είχαν χτιστεί τα ψηλά παράθυρα.

«Γιατί έκλεισαν τα παράθυρα;» ρώτησε. «Έχεις δίκιο, κανένας δεν μπορεί να ρίξει από δω τα κοσμήματα, αλλά δεν καταλαβαίνω για ποιον λόγο τα έχτισαν».

«Για να κερδίσουν μεγαλύτερη επιφάνεια για να κρεμάσουν τους πίνακες», του εξήγησε ο Τζούπιτερ. «Μα κυρίως, υποθέτω, για να εγκαταστήσουν ένα καλύτερο σύστημα κλιματισμού. Προσέξατε πόση δροσιά κάνει εδώ; Η σταθερή θερμοκρασία και η υγρασία είναι απαραίτητες για την καλή συντήρηση των πολύτιμων πινάκων».

Έκαναν αργά τον γύρο της αίθουσας, ύστερα προχώρησαν σ' έναν διάδρομο που βρισκόταν στο πίσω μέρος, ακολουθώντας ένα πλήθος από νεαρά παιδιά που σπρώχνονταν και γελούσαν. Από κει βγήκαν στην αριστερή πτέρυγα του μουσείου, όπου ήταν εκτεθειμένα τα κοσμήματα. Όπως και η άλλη αίθουσα, έτσι κι αυτή είχε έναν εξώστη που έκανε τον μισό της γύρο, αλλά μπροστά στη σκάλα του ήταν τεντωμένο ένα σκοινί.

Τα κοσμήματα της σειράς «Ουράνιο Τόξο» βρίσκονταν ακριβώς στη μέση της αίθουσας. Ένα σκοινί από βελούδο εμπόδιζε τον κόσμο να πλησιάζει τις γυάλινες προθήκες και να τις αγγίζει.

«Μια πολύ καλή προφύλαξη», σχολίασε ο Τζούπιτερ

καθώς περνούσαν από μπροστά ακολουθώντας την ουρά. «Εμποδίζει τον επίδοξο κλέφτη να σπάσει την προθήκη και να το σκάσει».

Αργοπόρησαν όσο γινόταν, με τα μάτια τους καρφωμένα στο πελώριο διαμάντι που λαμποκοπούσε σαν γαλάζιο φως, στο σμαράγδι που φωτοβολούσε, στο ρουμπίνι που έκαιγε σαν κάρβουνο, και σ' ένα τεράστιο μαργαριτάρι που γυάλιζε. Αυτά ήταν τα πιο πολύτιμα πετράδια, μα υπήρχαν κι άλλα, σ' όλα τα χρώματα της ίριδας, τοποθετημένα ολόγυρά τους, που αστραποβολούσαν στο ηλεκτρικό φως.

Ένας φύλακας, δίπλα στην προθήκη, τους είπε ότι η αξία των κοσμημάτων ήταν δύο εκατομμύρια δολάρια και τους παρακάλεσε να προχωρήσουν. Τη θέση τους πήραν κάτι προσκοπίνες που χαχάνιζαν.

Τα αγόρια βρέθηκαν τώρα μπροστά σε μια προθήκη κοντά στον τοίχο, ακριβώς κάτω από τον εξώστη. Εκεί βρισκόταν η εντυπωσιακή ζώνη με τα πετράδια. Είχε μήκος πάνω από 90 εκατοστά και ήταν φτιαγμένη με μεγάλους χρυσούς κρίκους με ένθετα πελώρια τετράγωνα σμαράγδια. Οι σύνδεσμοι ανάμεσά τους ήταν με μαργαριτάρια και στην αγκράφα της ζώνης λαμποκοπούσαν διαμάντια και ρουμπίνια. Η ζώνη αυτή σου έδινε την εντύπωση πως ο άνθρωπος που τη φορούσε έπρεπε να ήταν μεγαλόσωμος.

«Αυτό το αντικείμενο είναι γνωστό ως “Η Χρυσή Ζώνη των Αρχαίων Αυτοκρατόρων”», τους εξήγησε ο φύλακας που στεκόταν εκεί κοντά. «Κατασκευάστηκε πριν

από χίλια και πλέον χρόνια. Το συνολικό βάρος του χρυσού και των πολύτιμων λίθων είναι σχεδόν τρία κιλά. Είναι πολύ ακριβή, αλλά η ιστορική της αξία ξεπερνάει κατά πολύ τη χρηματική. Και τώρα προχωρήστε παρακαλώ, για να μπορέσουν να τη δουν και άλλοι».

Συνέχισαν κοιτάζοντας τις άλλες προθήκες όπου βρίσκονταν μερικές στ' αλήθεια καταπληκτικές δημιουργίες από μαργαριτάρια της εταιρείας Ναγκασάμι: κύκνοι, τρυγόνια, ψάρια, αντιλόπες και άλλα ζώα, όλα τους φτιαγμένα με μαργαριτάρια κολλημένα μεταξύ τους ή δεμένα σε διάφανα γυάλινα πλαίσια. Οι προσκοπίνες ξέσπασαν σε επιφωνήματα μόλις τα είδαν.

Η αίθουσα τώρα είχε γεμίσει. Ο Πιτ, ο Τζουπ κι ο Μπομπ στάθηκαν σε μιαν άκρη να συζητήσουν, χωρίς να εμποδίζουν την κίνηση των άλλων.

«Η αίθουσα είναι γεμάτη φύλακες», παρατήρησε ο Τζούπιτερ. «Είναι λοιπόν φανερό πως κανένας δε θα επιχειρήσει να τα κλέψει μέρα. Η κλοπή πρέπει να γίνεται νύχτα. Το μεγάλο πρόβλημα τώρα είναι πώς να μπεις από την κεντρική είσοδο και πώς ν' αποσυνδέσεις τον συναγερμό από τις γυάλινες προθήκες». Ο Τζούπιτερ κούνησε το κεφάλι του και συνέχισε: «Συμπεραίνω ότι τα κοσμήματα κανείς δεν μπορεί να τα πλησιάσει, εκτός από κάποια συμμορία έμπειρων και καλά οργανωμένων διαρρηκτών. Σ' αυτή την περίπτωση...»

«Με συγχωρείτε!» είπε ένας άντρας πέφτοντας πάνω στον Τζούπιτερ. Είχε κάνει πίσω κοιτάζοντας το ρολόι του και δεν είχε προσέξει τα παιδιά.

«Γεια σας, κύριε Φρανκ!» έκανε ο Τζούπιτερ.

«Γνωριζόμαστε;» ρώτησε με ύφος φιλικό ο άντρας.

«Είμαι ο Μπέμπι Φάτσο», είπε ο Τζούπιτερ, χρησιμοποιώντας το όνομα με το οποίο ήταν γνωστός όταν, πολύ μικρός, έπαιζε σε μια κωμική σειρά στην τηλεόραση. «Είχατε παίξει μαζί μας σ' ένα σωρό παλιά έργα, θυμάστε; Εσείς ήσαστε εκείνος ο κακομοίρης που τον κατηγορούσαν πάντα για όποιες αταξίες κάναμε εμείς τα παιδιά».

«Ο Μπέμπι Φάτσο! Και βέβαια!» φώναξε ο άνθρωπος, «μόνο που δε σου ταιριάζει πια αυτό το όνομα. Θα ήθελα να τα λέγαμε για λίγο, μα δε γίνεται. Είναι η ώρα να παρουσιάσω το νούμερό μου!»

«Νούμερο;» ρώτησε ο Τζούπιτερ.

«Παρακολούθησέ το», είπε ο κύριος Φρανκ. «Θα γελάσεις. Να ένας φύλακας. Πρέπει να τραβήξω την προσοχή του». Ο κύριος Φρανκ ύψωσε τη φωνή του: «Φύλακα! Φύλακα!»

Ο φύλακας γύρισε και κοίταξε προς το μέρος του κατακόκκινος και νευριασμένος.

«Τι συμβαίνει;» γρύλισε.

Ο κύριος Φρανκ έκανε πως παραπατούσε.

«Δε νιώθω καλά», ψιθύρισε. «Λίγο νερό...»

Ο κύριος Φρανκ τράβηξε το μαντίλι από την τσέπη του για να σκουπίσει το μέτωπό του. Καθώς το τραβούσε κάτι έπεσε στο πάτωμα.

Ήταν μια πελώρια κόκκινη πέτρα, ίδια με το ρουμπίνι που είχαν δει πριν από λίγο στην προθήκη.

«Αχ, Θεέ μου!» Ο κύριος Φρανκ φαινόταν σαστισμένος και ένοχος.

Ο φύλακας τον υποψιάστηκε αμέσως.

«Τι είναι τούτο;» γρύλισε. «Από πού το έκλειψες; Πρέπει ν' απαντήσεις σε μερικές ερωτήσεις, φίλε!»

Άπλωσε το χέρι του κι άρπαξε τον κύριο Φρανκ από τον ώμο. Ο κύριος Φρανκ άρχισε να διαμαρτύρεται. Την ίδια στιγμή ο φύλακας έβαλε τη σφυρίχτρα στο στόμα του και άρχισε να σφυρίζει δυνατά. Με το άκουσμα της σφυρίχτρας όλοι στην αίθουσα μαρμάρωσαν και γύρισαν το βλέμμα τους στον φύλακα και στον κύριο Φρανκ. Σε λίγο κατέφτασαν και οι άλλοι φύλακες και περικύκλωσαν τον κύριο Φρανκ, που έδειχνε ακόμα πιο σαστισμένος και ένοχος.

«Και τώρα, κύριε...» άρχισε να λέει ο αρχιφύλακας.

Δεν τελείωσε ποτέ τη φράση του, καθώς ξαφνικά το μουσείο βυθίστηκε στο σκοτάδι.

Απόλυτη σιωπή επικράτησε για ένα δευτερόλεπτο. Κι ύστερα καμιά δεκαριά φωνές ακούστηκαν τρομαγμένες: «Φώτα! Φώτα! Ανάψτε τα φώτα!»

Τα φώτα όμως δεν άναψαν. Ο αρχιφύλακας σφύριξε με τη σφυρίχτρα του και είπε δυνατά: «Δύο φύλακες να σταθούν δίπλα στην κεντρική προθήκη! Άλλοι δύο να φροντίσουν να μη βγει κανείς από την αίθουσα!»

Εκείνη τη στιγμή ξέσπασε οχλαγωγία. Τα μικρά παιδιά έβαλαν τα κλάματα, οι μαμάδες έψαχναν τα παιδιά τους κι όλοι γύριζαν πάνω κάτω μέσα στο σκοτάδι.

«Αρχηγέ!» φώναξε ένας φύλακας. «Έχω γύρω μου

ένα σωρό πιτσιρίκια. Δεν μπορώ να πλησιάσω στην κεντρική προθήκη».

«Προσπάθησε», του απάντησε ο αρχιφύλακας. «Γίνεται ληστεία!»

Ακούστηκε να σπάει ένα γυαλί. Ήταν ολοφάνερο πως κάποιος έκανε διάρρηξη σε μια από τις προθήκες. Σε λίγο ο συναγεμμός άρχισε να σφυρίζει και η αίθουσα μεταβλήθηκε σε σωστό φρενοκομείο.

«Τα κοσμήματα!» έκανε ο Πιτ στ' αυτί του Τζούπιτερ. «Κάποιος κλέβει τα κοσμήματα!»

«Φυσικά!» απάντησε ο Τζούπιτερ και η φωνή του αντήχησε λες και το διασκέδαζε. «Πρόκειται για μια καλοστημένη ληστεία κοσμημάτων. Πρέπει να πάμε στην εξώπορτα για να δούμε ποιοι είναι οι διαρρηκτες, την ώρα που θα προσπαθούν να διαφύγουν».

«Ίσως να υπάρχει και πίσω πόρτα!» πετάχτηκε ο Μπομπ.

«Είμαστε αναγκασμένοι να το διακινδυνεύσουμε», αποκρίθηκε ο Τζούπιτερ. «Ακολουθήστε με!»

Ο Τζουπ κινήθηκε σαν ένα μικρό τανκ μέσα σ' ένα δάσος από έξαλλα παιδιά. Όταν έφτασαν στην πόρτα είδαν ότι οι φύλακες εκεί δεν άφηναν κανένα να βγει έξω. Η κατάσταση γινόταν επικίνδυνη. Το χολ ήταν κιόλας γεμάτο από ανθρώπους που έκαναν σαν παλαβοί. Σπρώχνοντας και σκουντουφλώντας πήγαιναν προς την έξοδο. Υπήρχε κίνδυνος να ρίξουν κάτω κανένα παιδί και να το ποδοπατήσουν.

Τ' αγόρια άκουσαν κάποιον να φωνάζει τόσο δυνατά,

που η φωνή του κάλυψε τον θόρυβο του συναγεμίου. Ξαφνικά ο συναγεμμός σταμάτησε, λες και κάποιος είχε γυρίσει τον διακόπτη που ρύθμιζε την έκτακτη παροχή ρεύματος. Η φωνή ακούστηκε τώρα πολύ πιο κοντά. Ήταν ανδρική κι είχε γιαπωνέζικη προφορά.

«Φύλακες! Έξω!» φώναξε. «Βοηθήστε τους ανθρώπους να βγουν, αλλά μην τους επιτρέψετε να εγκαταλείψουν την περιοχή. Πρέπει να γίνει σωματική έρευνα σε όλους προτού απομακρυνθούν».

Οι φύλακες παραμέρισαν κι ένα κύμα ανθρώπων όρμησε προς την έξοδο. Ο Τζούπιτερ, ο Πιτ κι ο Μπομπ τούς ακολούθησαν. Είδαν τους φύλακες να τους κρατούν όλους μαζεμένους μπροστά στην κύρια είσοδο και να προσπαθούν να τους καθησυχάσουν. Μια στιγμή αργότερα ήρθαν και σταμάτησαν εκεί μερικά αυτοκίνητα της αστυνομίας με σειρήνες που ούρλιαζαν, κι ανέλαβαν την εποπτεία.

Το πλήθος φράκαρε στην πόρτα γιατί προσπαθούσαν να βγουν όλοι μαζί.

«Ελάτε να βοηθήσουμε κι εμείς», είπε ο Τζούπιτερ, και τ' αγόρια συγκράτησαν μια ομάδα από προσκοπίνες, ώσπου να βγουν ένα ένα τα μικρότερα παιδιά. Ανάμεσα στους τελευταίους που βγήκαν ήταν κι ο κύριος Φρανκ. Φαινόταν πολύ ταραγμένος την ώρα που πλησίαζε τα παιδιά.

«Τι συμβαίνει;» ρώτησε. «Πρέπει να έγινε κάποια ληστεία. Μα εγώ...»

Εκείνη τη στιγμή τον άρπαξε ένας φύλακας.

«Συλλαμβάνεστε!» φώναξε και τον τράβηξε μαζί του παρά τις διαμαρτυρίες του.

«Βάζω στοίχημα ότι αυτός ο άνθρωπος δε φταίει σε τίποτα», είπε ο Τζούπιτερ, «μα θ' αναγκαστεί φυσικά ν' απαντήσει σ' ένα σωρό ερωτήσεις. Αναρωτιέμαι τι μπορεί να πήραν οι κλέφτες και πώς διέφυγαν. Δεν το πιστεύω πως κατάφεραν να ξεφύγουν απ' αυτή την έξοδο!»

Ο Πιτ κοίταξε το πλήθος στο γκαζόν.

«Πραγματικά, οι περισσότεροι είναι γυναίκες και παιδιά», ψιθύρισε.

«Το πιο πιθανό βέβαια είναι να μας ψάξουν όλους», συνέχισε ο Τζούπιτερ.

Εκείνη τη στιγμή ένας κοντός Ιάπωνας, που πρέπει να ήταν ο υπεύθυνος, πέρασε από δίπλα τους και χώθηκε μέσα στο κατασκότεινο μουσείο.

Γύρισε σ' ένα λεπτό εμβρόντητος.

«Δεν έκλεψαν τα κοσμήματα της σειράς “Ουράνιο Τόξο”!» φώναξε στους φύλακες που συνέχιζαν να κρατούν το πλήθος συγκεντρωμένο έξω από την κύρια είσοδο. «Πήραν τη Χρυσή Ζώνη. Το γυαλί της προθήκης έχει γίνει θρύψαλα και η ζώνη λείπει! Να τους ψάξετε όλους!»

Τα μάτια του Τζούπιτερ έλαμψαν.

«Μπράβο!» φώναξε. «Γιατί λέτε να έκλεψαν αυτή την πελώρια ζώνη, τη στιγμή που ήταν πολύ πιο εύκολο να διαφύγουν με τα κοσμήματα; Τη ζώνη είναι δύσκολο να την κρύψεις κάτω από τα ρούχα σου. Είναι πολύ μεγάλη και ογκώδης».

«Εκείνοι οι πρόσκοποι!» Ο Μπομπ έδειξε δύο ψηλούς προσκόπους. «Μπορούσαν να σπάσουν το τζάμι με τα τσεκουράκια τους και να βάλουν τη ζώνη σ' ένα σακίδιο. Πρέπει να είναι μεταμφιεσμένοι κλέφτες κοσμημάτων!»

«Χτυπούν πολύ στο μάτι», απάντησε ο Τζούπιτερ. «Αυτούς θα ψάξουν πρώτους. Στοιχηματίζω...» είπε λαχανιάζοντας πάνω στην ταραχή του, «στοιχηματίζω πως η χρυσή ζώνη δε θα βρεθεί».

Όπως συνέβαινε πάντα, η προφητεία του Τζούπιτερ επαληθεύτηκε. Οι πρόσκοποι άφησαν να τους ψάξουν πολύ πρόθυμα. Είχαν μόνο τρόφιμα στα σακιδιά τους, γιατί πήγαιναν στο πάρκο Γκρίφιθ να κάνουν πεζοπορία και να μαγειρέψουν στην ύπαιθρο. Μετά τον έλεγχο τους επέτρεψαν να φύγουν. Στη συνέχεια άφησαν να φύγουν και οι υπόλοιποι, αφού προηγουμένως τους έκαναν σωματική έρευνα. Η αστυνομία πήρε τον κύριο Φρανκ για ανάκριση και στο τέλος οι μόνοι που απέμειναν ήταν ο Μπομπ, ο Πιτ κι ο Τζούπιτερ.

Οι φύλακες είχαν βρει κάπου φακούς και μπήκαν στο σκοτεινό μουσείο. Τα τρία αγόρια τους ακολούθησαν σιωπηλά.

Είδαν τη γυάλινη προθήκη, όπου βρισκόταν πριν η χρυσή ζώνη, σπασμένη. Η ζώνη έλειπε. Τα κοσμήματα στις άλλες προθήκες δεν είχαν πειραχτεί.

Ο κοντός Ιάπωνας τους πρόσεξε εκείνη τη στιγμή κι έτρεξε κοντά τους.

«Εσείς, αγόρια!» φώναξε. «Τι κάνετε; Γιατί δεν πήγατε σπίτι; Δε σας θέλουμε εδώ!»

«Με συγχωρείτε, κύριε!» Ο Τζούπιτερ έβγαλε επιδεικτικά την επαγγελματική κάρτα των Τριών Ντετέκτιβ. «Είμαστε ντετέκτιβ. Είναι αλήθεια πως είμαστε κάπως μικροί, ίσως όμως μπορέσουμε να σας βοηθήσουμε με κάποιον τρόπο».

Ο άνθρωπος φάνηκε να απορεί καθώς διάβαζε την κάρτα που έγραφε:

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ

«Διαλευκαίνουμε κάθε μυστήριο»

;;;

Πρώτος ντετέκτιβ

Δεύτερος ντετέκτιβ

Τζούπιτερ Τζονς

Πίτερ Κρένσοου

Αρχεία & Έρευνες: *Μπομπ Άντριους*

«Τα ερωτηματικά», εξήγησε ο Τζούπιτερ «είναι το σύμβολό μας, το σήμα κατετεθέν μας. Συμβολίζουν αναπάντητες ερωτήσεις, άλυτα αινίγματα, ανεξήγητα μυστήρια. Προσπαθούμε...»

«Σαχλαμάρες! Χαζά αμερικανάκια!» φώναξε ο κοντός Ιάπωνας και πέταξε την κάρτα στο πάτωμα. «Εγώ, ο κύριος Σάιτο Τογκάτι, υπεύθυνος για την ασφάλεια της εταιρείας κοσμημάτων Ναγκασάμι, επέτρεψα να κλαπεί η Χρυσή Ζώνη των Αρχαίων Αυτοκρατόρων. Έχω ατιμαστεί. Και τρία χαζόπαιδα θέλουν να μου προσθέσουν περισσότερα προβλήματα μπαίνοντας στον δρόμο μου. Φύγετε! Είναι δουλειά για άντρες κι όχι για παιδιά!»

© Franckh-Kosmos Verlags-GmbH & Co. KG, Stuttgart,
Germany, 1973, 2009

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Κι αυτό θα ήταν το τέλος, όσο τουλάχιστον μπορούσαν να υποθέσουν ο Πιτ και ο Μπομπ.

Γύρισαν κι έφυγαν με κατεβασμένα κεφάλια. Μια στιγμή αργότερα τους ακολούθησε ο Τζούπιτερ Τζονς, αφήνοντας την άσπρη επαγγελματική κάρτα πεταμένη στο πάτωμα.

Αυτή ήταν μια υπόθεση που δε θα αναλάμβαναν ποτέ.

Οι Τρεις Ντετέκτιβ

Πολύ θα ήθελαν οι Τρεις Ντετέκτιβ να ερευνήσουν το μυστήριο του θησαυρού που άφηκε από το Μουσείο Πίτερσον. Ωστόσο, κανείς δε δέχεται τη βοήθειά τους.

Όμως, μην αμφιβάλλετε καθόλου πως η Εταιρεία Ερευνών «Οι Τρεις Ντετέκτιβ» θα καταφέρει να λύσει το πρόβλημα και θα φωτίσει το σκοτάδι που σκεπάζει το μυστήριο του χαμένου θησαυρού.

**Διαβάστε και τα άλλα βιβλία
με τα μυστήρια που διαλευκαίνουν
οι Τρεις Ντετέκτιβ.**

Από 9 ετών

ISBN: 978-960-274-006-4

9 | 789602 | 740064

ΚΩΔ. ΜΗΧΗΣΗΣ: 01296

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr